

Stížnost vznáší ještě také námitku formální v tom směru, že žal. úřad nepřihlédl k řečenému usnesení městské rady. I tato námitka je bezdůvodná, poněvadž v opravném prostředku k žal. úřadu podaném se st-lka tohoto usnesení nedovolávala, ponechavši své toliko ohlášené odvolání neprovedeno. Nemůže tedy žal. úřadu důvodně vytýkati, že k usnesení městské rady nehleděl.

Č. 10.219.

Řízení správní. — Školství: »Rozhodnutí« způsobilé dotknouti se práv strany (učitele veř. školy nár.) či organizační akt o zřízení míst učitelských?

(Nález ze dne 14. prosince 1932 č. 19.781.)

V ě c: Karel S. v Z. proti ministerstvu školství a národní osvěty o legitimaci ke stížnosti.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: K návrhu okr. škol. výboru v Mor. Ostravě ve věci ponechání nadpočetných a zvláštních učitelů němčiny nebo češtiny na měšťanských školách, sdělila zšr v Brně výnosem z 15. října 1929 okr. škol. výboru v Mor. Ostravě toto: »Zšr povoluje výjimečně, aby ve školním roce 1929/30 bylo ponecháno na měšťanských školách tamního okresu všech 9 míst zvláštních učitelů němčiny a jedno místo učitele nadpočetného za podmínky, že vyučování nepovinnému jazyku německému nebude v žádném případě remunerováno. Učitelé němčiny jsou povinni vyučovati také jiným předmětům až do plného úvazku učebního.«

St-l zvěděl o tomto opatření z intimátu ošv-u z 19. října 1929, zasláního ředitelství měšťanské školy v Z., který zněl: »Zšr výnosem z 15. října 1929 povoluje výjimečně, aby ve školním roce 1929/30 ponechán byl na tamní škole zvláštní učitel němčiny za podmínky, že vyučování nepovinnému jazyku německému nebude v žádném případě remunerováno. Učitel němčiny (nadpočetný) jest povinen vyučovati také jiným předmětům až do plného úvazku učebního.«

Na to učinil st-l podání, označené jako stížnost k min. škol., v němž tvrdil, že opatření zšr-y neodpovídá skutečnému stavu a je v rozporu s dekretem téhož úřadu z 11. září 1918, kterým byl st-l ustanoven definitivním učitelem němčiny na místě systemisovaném při měšťanské škole v Z. na základě zák. ze 14. července 1914 č. 48 z. z. mor. Opatřením zšr-y, v důsledku jehož mělo by býti rozhodováno rok od roku vždy znovu o ponechání st-le na jeho místě, ač byl na ně definitivně ustanoven, porušeno je právo jeho nabyté z cit. dekretu.

Zšr dala výnosem ze 3. prosince 1929 st-le upozorniti, že nař. výnosem nebyla dotčena subj. jeho práva, nabytá jmenováním definitivním učitelem němčiny na měšťanské škole v Z. a že tudíž stížnost je bezpředmětná, nehledě k tomu, že není k podání takové stížnosti legitimován.

Když pak st-l podáním ze 16. prosince 1929 prohlásil, že trvá na své stížnosti, která by byla bezpředmětnou jen, kdyby byl výnos st-lem napadáný zrušen, pokud se vztahuje i na jeho místo na měšťanské škole v Z., předložila zšr stížnost jeho min. škol, které ji výnosem ze 16. ledna 1930 odmítlo jako nepřipustnou, ježto nař. rozhodnutím nebylo vůbec vsaženo do právní sféry st-lovy s hlediska stížnosti uplatňované a nelze tudíž st-li přiznati legitimaci ke stížnosti.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí, jímž žal. úřad odmítl instanční stížnost st-lovu jako nepřipustnou pro nedostatek rekursní legitimace jeho, jest předmětem rozhodování nss-u toliko otázka legitimace st-lovy k instanční stížnosti. St-l snaží se dovoditi tuto legitimaci, tvrdě, že se výnos zšr-y z 15. října 1929 dotkl již jeho práv. Bylo tudíž nss-u zkoumati, zdali toto tvrzení st-lovo jest odůvodněné čili nic.

Výnosem zšr-y z 15. října 1929 byla upravena pro školní rok 1929/30 — jak se ostatně stalo podle obsahu správních spisů i roku předchozího — otázka vyučování němčiny nebo češtiny na měšťanských školách školního okresu Mor.-Ostravského, a bylo určeno, na kterých školách mají býti ponecháni zvláštní a nadpočetní učitelé němčiny a češtiny. Ani cit. výnos ani intimát jeho, došlý ředitelství měšťanské školy v Z., na které st-l působil, neobsahuje nijakého výroku, který by se dotýkal právní sféry st-lovy.

Šlo při tom o pouhý akt organizační, který sám o sobě se nemohl dotknouti subj. práv st-lových, nelze proto akt ten v poměru ke st-li považovati za rozhodnutí nebo optření v technickém smyslu. Rozhodnutím neb opatřením mohl by tu naopak býti teprve správní akt, který by na podkladě tom byl vydán s účinností vůči st-li. K takovému správnímu aktu však podle spisů nedošlo. Že by pak nějaké porušení práv st-lových bylo lze spatřovati v tom, že podle cit. výnosu zšr-y jest učitel němčiny povinen vyučovati také jiným předmětům až do plného úvazku učebního, kdežto st-l byl podle ustanovovacího dekretu zavázán učití jen němčině, stížnost sama ani netvrdí, a není ostatně podle obsahu správních spisů jisto, zdali st-li taková povinnost, vyučovati též jiným předmětům, ve skutečnosti byla uložena.

Mylně si vykládá st-l citovaný výnos zšr-y z 15. října 1929, domnívá-li se, což projevil zejména také při veřejném ústním líčení před nss-em, že by tímto výnosem byl zbaven své definitivy, neboť tento výnos, který byl, jak dovozeno, pouhým aktem organizačním, nemohl se jako takový nikterak dotknouti služebního poměru st-lova, který byl založen dekretem zšr-y z 11. září 1918, jímž byl st-l ustanoven definitivním učitelem němčiny na místě systemisovaném při měšťanské škole v Z. Měl-li však onen výnos zšr-y z 15. října 1929 povahu pouhého organizačního aktu, nikoliv však povahu rozhodnutí o právním postavení st-lově, nepřiznal žal. úřad st-li právem rekursní legitimaci proti výnosu tomu.

Č. 10.220.

Učitelstvo. — Řízení správní. — Řízení před nss-em:
I. * Učitel zvolený školskou stolicí obecné školy ludové správcem této školy je legitimován k stížnosti na nss, byla-li volba ta k odvolání jiného